

Justiitsminister Kaido Kama, kellega Jaak Allikul olid head sõbra-suhted juba Ülemnõukogu ajast, ei olnud kitsi kamraadile hinnalisi nõuandeid jagama, kuidas ministeeriumis peaks asjaajamine käima. Selleks et kogu majja tulev info kontrolli all hoida, pidas Kaido oluliseks, et minister igal hommikul ainuisikuliselt saaks kätte kogu posti, mille siis läbi töötab.

Valdavalt käis ju sellel ajal kogu infovahetus posti ja telefoni teel. Vastavalt ministri soovile saigi ühel hommikul kogu post, kümned kirjad ja dokumendid tema lauale asetatud. Jaak ajas silmad suureks ja küsis: „Mis see veel on?” Ministrile sai üsna ruttu selgeks, et Kaido Kama hüva nõu kultuuriministeeriumis ei tööta. Postihunniku läbitöötamine ummistas ministri päevakava ja härra Kama „hinnaline” nõuanne lendas prügikasti nagu ka mõned olulised dokumendid, mille Jaak oli saatnud lahendamiseks kantsler Toivo Kuldsepale.

Asjaolu tõttu, et ministeeriumi kantslei juhatajaks tõin oma elukaaslase, nii EKP Keskkomitees kui ka ühingus Teadus dokumendihaldust juhtinud, punktuaalset täpsust ja korda nõudva Heli Kiro-tari, hakkas ilmsiks tulema kummalisi asju. Millegipärast jäid kantsleri juurde toppama mitmed tähtsad kirjad, mis vajasis viseerimist ja edasisuunamist. Kui Heli läks kantsleri juurde asja uurima ja esitas loetelu kadunud dokumentidest, vastas alati rõõmus Toivo, et need paberid on kaustas nr 3, viidates ise muigamisi laua all olevale prügikastile. Täiesti süüdimatu tüüp see tore Toivo! Heli käskis tal kogu kraami kaustast nr 3 lauale välja kallata ja tegemata töö lõpuni viia. Seekord õnnestus suurem jama ära hoida.

Loomulikult informeerisin kantsleri korraldatud segadusest kirjadega ka ministrit, kuid sõbra veidrustega harjunud Jaak ei pööranud juhtumile suuremat tähelepanu. Edasiste probleemide vältimiseks delegeeris minister posti filtreerimise õiguse kantslei juhatajale ja minule. Kuigi sain portsu tööd juurde, leppisin sellega, sest nii oli mul vähemalt hea ülevaade olulisest infovahetusest.

Arvuteid oli tol ajal ministeeriumis vähe ja internet ainult välisuhete osakonnal ning kantslei juhatajal. Ministril oli kompuuter rohkem ilu pärast laua peal. Jaak oli selles küsimuses pisut vanameelne, meenutades heldimusega endisi aegu, kui ministeeriumis oli